

[Alfred Andreassen.]

til at yde Ungdommen gode Pladser, gode Idrætslokaler, Gymnastiksale, Boldspilsale, skaffe dem den nødvendige Adgang til at øve den herlige Idræt Svømning ved Opførelse af Svømmehaller, Svømmebassiner o. lign. Jeg vilde ogsaa ønske, vi snart kunde komme i Gang rigtig for Alvor med ud over Landet at faa indrettet Lokaler, der virkelig egnede sig for gymnastisk Arbejde. Vi har spredt ud over det danske Land et stort Antal Forsamlingshuse, hvoraf et Flertal er i en saadan Tilstand, at de slet ikke egner sig til at være Rammen om et smukt Ungdomsliv.

Men foruden til at skaffe de nødvendige Pladser og Lokaler er der et Omraade, hvortil Idrættens trænger til den allerstørste Hjælp, og hvortil den ønsker at faa Hjælp, og det er med Hensyn til Lederuddannelsen. Der findes jo i Hundredvis af unge, der gerne vil være Vejledere og Hjælpere for deres Kammerater. Og jeg tror, at jeg kan sige, at vi ingen andre Steder træffer en saa udpræget Lyst hos de unge til at hjælpe og vejlede hinanden som netop her. Men der skal altsaa Ledere til. Den Ungdom paa Landet, som særlig har beskæftiget sig med og interesseret sig for Gymnastik, har egentlig været bedst stillet. Der findes nemlig ude over Landet en Række Skoler, Gymnastikhøjskoler og Idrætsskoler, som tager sig af Lederuddannelsen; i det hele taget har Højskolen været af meget stor Betydning for det gymnastiske Arbejdes Udbredelse ud over Landet. Men vi maa naa dertil, at Byungdommen, der jo ogsaa tæller mange unge, ogsaa faar Lejlighed til at søge Kursus og Skoler, hvor de kan gennemgaa den faglige Dygtiggørelse, som er nødvendig, for at de kan blive gode Vejledere for deres Kammerater.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne give Udtryk for det Ønske, at de Skoler, som jeg ser forude, vil blive Skoler, hvor man ogsaa tænker paa den almene Dannelse og ikke Skoler, der bliver saa specielle, at det glemmes, at Ungdommen ogsaa skal være med i et rigt kulturelt Liv. Vi ønsker at disse Skoler netop maa faa en Opgave at udfylde i denne Henseende. Det er jo saaledes, at den væsentligste Del af det Over-skud, som man venter af denne Tipning, skal gaa til Idrættens Fremme. Det er kun naturligt. Men det maa ogsaa være saadan, at man ved Anvendelsen af de forhaabentlig rige Midler, der herved bliver til Raadighed, ogsaa tænker meget paa hele det kulturelle Arbejde, som man fra alle Sider ønsker at drage Ungdommen ind i. Der er

fra forskellige Sider fremkommet Ønsker om at faa en Tipning for ogsaa derved at skaffe Midler ikke alene til kulturelt Arbejde, men ogsaa til humanitært Arbejde; jeg ved, at f. Eks. Røde Kors er meget interesseret i dette, og jeg vil ogsaa nævne, at Afholdsbevægelsen er interesseret, og det Arbejde ønsker vi at støtte.

Men der er ogsaa et Problem vedrørende hele vort Friluftsliv, hele det Arbejde, som udføres for at give de unge, de ældre og ogsaa Børnene Adgang til at komme til Stranden og i Skoven og der faa Lejlighed til at leve et fornøjeligt og udviklende Friluftsliv i deres Fritid og i deres Ferier. Jeg vil her gerne nævne Spørgsmaalet om Ferierne. Det er jo saadan, heldigvis, at snart alle, vel med Undtagelse af Husmødrene, som ofte og vel i Regelen bliver stifmoderligt behandlet, nu har Adgang til Ferie, og jeg vil da haabe, at der af de Midler, som nu skaffes til Veje, ogsaa maa gaa en Del netop til Ferie- og Friluftslivet.

Mit Parti kan altsaa yde sin velvillige Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til selve Lovforslaget ønsker jeg at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det er Mening, at denne Tipning skal sortere under et Aktieselskab, hvori Staten faar Aktiemajoriteten, efter Lovforslaget 70 pCt. Dette kan vi udmærket støtte. Vi synes, at det er rimeligt, at Staten absolut har Magten over et saadant Selskab, og vi synes ogsaa, at det er rimeligt, at den Bestyrelse, som skal lede dette Selskab, faar Repræsentanter fra de store Idrætsorganisationer her i Landet, „Dansk Idræts Forbund“, der jo er langt den største Organisation, „De danske Gymnastikforeninger“ og „De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger“. Vi vil haabe, at de Medlemmer, som skal udnævnes af Indenrigsministeren, under hvem Idrætslivet i dette Land sorterer, og de Medlemmer, som skal udnævnes af Finansministeren, maa blive Mennesker, som først og fremmest repræsenterer den idrætdøvende Ungdom her i Landet, og at man vil søge at finde saadanne Repræsentanter, som er særlig interesserede i Idrættens, den demokratiske Idræt, den, der søger at drage saa mange som muligt ind i Idrætsarbejdet.

Det er fastsat, at Aktionærerne, det vil altsaa sige Staten og de tre førnævnte Idrætsorganisationer, skal have en Dividende, og denne Dividende er fastsat til 6 pCt. Det er endda tillige saaledes, at hvis der et enkelt Aar ikke skulde blive 6 pCt., kan man foretage en Udligning et følgende Aar. Vi finder,